

Vaso Kresović

Vaso Kresović
Tabakovićeve nagrada za arhitekturu 2013.

Vaso Kresović
Tabakovićeve nagrada
za arhitekturu 2013. godine

Društvo arhitekata Novog Sada

Tabakovićeve nagrada za arhitekturu je najznačajnije priznanje za arhitektonsko stvaralaštvo koje dodeljuje Društvo arhitekata Novog Sada. Nagrada je ustanovljena 1994. godine kao znak priznanja istaknutom graditelju Novog Sada i Vojvodine arhitekti Đorđu Tabakoviću (1897-1971)

Žiri TNA sastavljen od dosadašnjih dobitnika nagrade je na sastanku održanom 11. septembra 2013. godine doneo odluku da se ovogodišnja nagrada u skladu sa pravilnikom o dodeli Tabakovićeve nagrade za 2013. godinu dodeli arhitekti Vasi Kresoviću za njegov dugogodišnji aktivan doprinos arhitektonskom stvaralaštvu i izuzetne kreativne domete u promovisanju arhitektonske misli u domaćoj sredini.

Retrospektivna izložba arhitekta Vase Kresovića povodom dodele Tabakovićeve nagrade za arhitekturu
Galerija Matice srpske, Novi Sad
7-14. novembar 2013.

Izložbu omogućili:
Pokrajinski sekretarijat za informisanje i kulturu
Inženjerska komora Srbije

Vaso Kresović

Biografija

Arhitekta Vaso Kresović je rođen 02.04.1950. godine u Sivcu gde je završio osnovnu školu. Prirodno-matematičku gimnaziju je završio u Somboru, a potom upisao Arhitektonski fakultet u Beogradu. Diplomirao je 1975. godine kod prof. Stanka Mandića. Budući da je bio stipendista novosadske građevinske firme „Beton“, očekivao ga je posao koji, ispostavilo se, nije bio posao projektanta, već je naredne dve godine proveo na gradilištu. U to vreme, sasvim slučajno saznaje da se u preduzeću „Bačkaprojekt“ u Temerinu traže projektanti. Odmah je bio primljen i u ovom preduzeću ostaje do kraja osamdesetih godina kada počinje sa realizacijom kompleksa objekata na Rimskim šančevima u Novom Sadu.

Nakon odlaska iz „Bačkaprojekt“-a jedno kratko vreme radi u novosadskom „Arhitekt“-u, a 1991. godine osniva porodični arhitektonski biro „Atelje Kresović“, koji danas vodi sa svojom ćerkom, takodje arhitektom.

U toku svoje bogate karijere bio je autor preko 200 izvedenih objekata različitih namena. Dominiraju stambeni objekti, ali je bilo i puno administrativnih, školskih, servisno-uslužnih, industrijskih, individualnih... Posebno se zalagao da se u Novom Sadu otvori škola arhitekture pomažući prof. Ranku Radoviću da ostvari svoje ideje.

Dobitnik je Povelje za arhitektonsku realizaciju objekta stambeno-poslovne namene u Mičurinovoj ulici br. 46 u Novom Sadu 2001. godine.

Biography

The architect Vaso Kresović was born on April 2, 1950 in the village of Sivac. He completed department of natural science of high school in the town of Sombor, and after that he enrolled in Faculty of Architecture in Belgrade. Vaso Kresović graduated in 1975 with Professor Stanko Mandić.

Since the building company "Beton" from Novi Sad awarded him a scholarship, Vaso Kresović got the job, but it wasn't the position of an architect. The next two years he spent at the building site. At that time he found out, by chance, about vacant position at the firm "Bačkaprojekt" from the town of Temerin. They employed him as an architect and he worked for this firm till the end of 1980s, when he began realisation of the business complex at Rimski šančevi (a neighborhood of the city of Novi Sad).

After Vaso Kresović left this firm he worked for the firm "Arhitekt" from Novi Sad. In 1991 he founded family planning office called "Atelje Kresović" which he runs with his daughter, who is an architect, too.

During his brilliant career Vaso Kresović has designed more than 200 buildings of various purposes. The apartment buildings are dominant, but there are many others-school buildings, industrial premises etc. Vaso Kresović gave a lot of support to Professor Ranko Radović when he wanted to open the school of architecture in Novi Sad, helping him to realize this idea.

In 2001 Vaso Kresović was awarded the prize by Association of Architects from Novi Sad, for architectural realization of the housing- business building in 46 Mičurinova Street in Novi Sad.

Translated by Nadežda Nikolić

Februara 1997,

Suzdržani arhitektonski jezik kao vrlina
(povodom nekoliko kuća Vase Kresovića)

Kompleks, poslovan i prostoran, „Agrovovodine“ koji se polako formira na Riškim šančevima u Novom Sadu i ponajviše oblikovan u jednom suzdržanom arhitektonskom jeziku pre svega Vase Kresovića može biti dobar znak da će se i u ovom vremenu „rasplamsalih vežbanja“ formalističke arhitekture održati, a nadam se i razviti u jedan smireniji graditeljski ton, tim ne manje uverljiv i ne manje privlačan nego je sadašnja „velika buka“. I to je prvo što valja reći za arhitekturu Vase Kresovića: malo zauzet velikim gestovima i velikim rečima – Kresović se veseli nekoj duhovnosti mira, promišljenih oblika i asketskih boja, bogatog prostornog zvuka u unutrašnjem programu i skladne urbanističke dispozicije u elegantnom grupisanju jedinica „Elnosa“, „Jehnohemije“ i „Shiponsa“ oko slobodnog, skoro ovalnog prostora „u centru“. Ujednačena razmera kuća, sličan dimenzijski okvir, jasne ali oplemenjene geometrije objekata ulivaju, i ne samo na prvi pogled, osećanje znalaštva i graditeljske kulture Vase Kresovića na ovome poslu. U sličnom duhu savladaju se enterijeri čija plemenitost dolazi kako od materijala i likovnih dela, još i više iz prostornog koncepta gostoljubivih pogleda i funkcionalnih procesa unutar vertikalnih linija unutrašnjega jezgra. Čitanje ove arhitekture nije sasvim jednostavan zadatak i „prvi pogled“, kao i onaj produbljeni, „iza stvari“, poučiće nas, posebno danas, u jeku nekontrolisanih i često sasvim proizvoljnih formi, da je u arhitekturi harmonija „sadržine“ i jezika kojima se ona slavi i iskazuje osnovni izvor i njene lepote i njenog značenja. Vaso Kresović, sada već zreli graditelj verovatno se ovako priprema za sledeće etape svoga putovanja, u duhu čuvenih japanskih „korektiva“ svake formulacije i svake upotrebljene reči: praviti kuće smirene, ali ne hladne, posvetiti svu pažnju autonomnim energijama grupisanih kuća, ali da one ostanu zajedno; učiniti sve na običan način, ali da sve na kraju dobije dušu neobičnog; promisliti detalje, ali ih ne napraviti sterilnim; razviti sve funkcije, a da se njihova mehanika ne izgubi u funkcionalizmu; i najzad praviti jednu arhitekturu za danas, koja će umeti da stoji i za iduća vremena. Vaso Kresović u tome je umeo da deluje i misli jednostavno.

Ranko Radović

INSTITUTO
SUPERIOR
TÉCNICO

Com os melhores
currículos

*Dražen Vaco,
Vaša memo i vaša podrška
kao u samom početku arhitekture
u Novom Sadu su odlični i želimo
vama zahvaliti na podršci u
okruženju u Hrvatskoj 1998. godine.
Vaša podrška zahtjeva
u za podršku u ovom arhitekton-
skom svijetu koji nekad ima
na tome namna - a što sada
razumijevamo da
ona jedna je sada
arhitektonski kancelarija
u Novom Sadu
Dražen Vaco*

Av. Rovisco Pais
1096 Lisboa Codex
Portugal
Tel: 21491-844-7850
Fax: 21-0447724

- 1) Dopsnica upućena Vasi Kresoviću od Ranka Radovića, sa rečima zahvalnosti za podršku oko osnivanja škole arhitekture u Novom Sadu
- 2) Prilikom dobijanja „Povelje za najbolju arhitektonsku realizaciju“ DaNS-a, sa Nebojšom Erićem
- 3) U objektu „Tehnohemija“ sa Rankom Radovićem i Radivojem Dinulovićem
- 4) U prostorijama „Arhitekt“-a

Pogled na novosadsku arhitekturu

Intervju: Arhitekta Vaso Kresović

Razgovarala Mare Janakova

Arhitektura br. 93, Beograd 2005.

Arhitekta Vaso Kresović je rođen 1950. godine u Sivcu. Po diplomiranju na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, 1975. godine, vraća se u rodnu Vojvodinu i zapošljava u preduzeću "Bačkaprojekt" u Temerinu. Krajem osamdesetih godina, koje su ujedno i poslednje godine koje Kresović provodi u ovom plodnom projektnom birou, realizuje se u Novom Sadu poslovni kompleks na Rimskim šančevima "Agrovojvodina" (poslovni objekti "Elnos" i "Tehnohemija"), koji sa objektom "Shipons" iz početka naredne decenije predstavljaju stilski zaokruženu celinu i sam zenit autorovog projektantskog umeća.

Osnovavši porodični arhitektonski biro "Atelje Kresović", kod autora je vidljivo značajnije okretanje slobodnijim (posebno kružnim) formama, razigranijim masama kao i pridavanje veće pažnje koloritu (najavljeno već u enterijerima kompleksa "Agro-vojvodina"). Paralelno radeći i za investitora "Si partner", Vaso Kresović poslednjih godina predstavlja u novosadskoj sredini jednog od najproduktivnijih graditelja.

"Malo zauzet velikim gestovima i velikim rečima, Kresović se veseli nekoj duhovnosti mira, promišljenih oblika i asketskih boja, bogatog prostornog zvuka u unutrašnjem programu i skladne urbanističke dispozicije u elegantnom grupisanju jedinica 'Elnosa', 'Tehnohemije' i 'Shiponsa' oko slobodnog, skoro ovalnog prostora 'u centru'."

Ranko Radović, 1997

Vaša generacija se školovala u mirnim i progresivnim godinama sa početka osme decenije prošlog veka. Koga pamtite od Vaših profesora i ko je od njih najviše uticao na formiranje Vašeg autorskog rukopisa?

Prosto je neverovatno kako sam uopšte dobio šansu da studiram, a da posle toga postanem relativno uspešan projektant, da i ne govorim. Kao dete iz provincije, od roditelja kolonista iz Srpske krajine koji su se pretežno bavili zemljoradnjom, relativno sam kasno imao prilike da se susretnem sa rečju "arhitektura". A sa arhitekturom kao disciplinom susreo sam se u gimnaziji, koju sam pohađao u Somboru, i u četvrtoj godini odredio je za studije, bez ikakve rezervne varijante. Bez bilo kakve prethodne pripreme, u leto 1969. godine upisao sam Arhitektonski fakultet u Beogradu.

Odmah po upisu, budući da sam stanovao u studentskom domu, nekako sam ušao u jedno starije društvo na Fakultetu, koje se školovalo od samoizdržavanja. Njegovi pripadnici su svi od reda imali preko trideset godina, ali su se odlikovali izuzetnim poštenjem i vrednim radom. Ušavši u ovaj "kružok", kao mlada ispomoć u grafičkim radovima pri diplomskim elaboratima, bio sam upućen na njihovo veliko iskustvo i dobronamerne savete i "tajne" koje su nam otkrivali. Dane sam provodio u diplomskoj sali i na odbranama diplomskih radova, u to vreme veoma ozbiljnih i profesionalno odradjenih.

Imao sam sreću da za nastavnike imam čuvene profesore, kao što su Petar Krstić, Petar Anagnosti, Mate Bajlon, Uroš Martinović, Zoran Petrović, Ivan Antić i niz drugih koji su na nas ostavili dubok trag. Najjači utisak je, međutim, na mene ostavila arhitektura profesora Stanka Mandića, i tako sam se opredelio za njegov atelje i tu i diplomirao. Nikada neću zaboraviti reči koje mi je uputio po diplomiranju, kada mi je poželio mnogo novih ideja, a sredini u kojoj radim razuma da ih prihvati i ostvari.

Veliku saradnju smo ostvarivali i sa profesorom Božidarom Petrovićem, koji je pored predavačke aktivnosti bio i veoma angažovan u praksi, i svesrdno nas uključivao i u taj segment delovanja. Naša generacija je bila zaista jedna od veoma uspešnih, a to svakako potvrđuju i neki njeni predstavnici koji su danas predavači na fakultetu i plodni graditelji: Petar Arsić, Miodrag Mirković, Milan Ribar, Miodrag Ralević.

Šta Vam je donelo vreme po diplomiranju?

Budući da sam bio stipendista novosadske građevinske firme "Beton", očekivao me je posao i tako sam se vratio u svoju sredinu. Međutim, obećani posao projektanta, na sreću ili nesreću, nije se ispunio i ja sam prve dve godine po diplomiranju proveo na gradilištu. To iskustvo se ispostavilo kao totalno nazočarenje - gradilo se sporo i trajavo, na izvesnim gradilištima bilo je više nas inženjera no radnika. Kao osoba mlada i željna rada, iskustva i projekata, morao sam da pobeegnem od ovog zaposlenja i bio spreman na bilo šta i bilo gde, uz jedini uslov da bude struka, projektovanje. U to vreme potpuno slučajno saznam da se nadomak Novog Sada, u temerinskom "Bačkaprojektu", traže projektanti. Odmah sam bio primljen i narednih dvanaest godina ostao u tom preduzeću. Godine 1991. osnovao sam sopstveni projektni biro "Atelje Kresović", koje vodim sa svojom ćerkom, takodje arhitektom.

Ako za trenutak bacite sveobuhvatan pogled na Vaše dosadašnje stvaralaštvo, vidite li jasne karakteristike Vašeg "razvojnog puta" tokom gotovo trideset godina neumornog projektovanja?

U svojoj karijeri sam doživljavao da su u određeno vreme bile "u trendu", zavisno od vladajuće ekonomske situacije u društvu, određene vrste objekata. Kada sam 1978. godine počeo da se bavim projektovanjem, u "modi" i potrebnosti društva su bili industrijski objekti, posle izvesnog vremena smo počeli da radimo poljoprivredne objekte, zatim su u doba Milke Planine i "ekonomskog popuštanja" došli na red javni, poslovni objekti, a u poslednje vreme se gotovo isključivo bavim stambenom arhitekturom. U današnje vreme mislim da se kao najkarakterističnija pojava koja deluje na arhitekturu i samog arhitektu javlja kroz promenu investitora nekadašnji društveni danas je zamenjen privatnim, zapravo pojedincem koji gleda na "svaki dinar" i time značajno uslovljava arhitektu. Teži se krajnjoj ekonomičnosti i uz to poslednjoj modi, formi i "načinu odevanja" koje su ovakvi "novokomponovani" biznismeni donosili kroz proces stvaranja kapitala.

Ono što smatram da je od samog početka mog rada karakterisalo moje stvaralaštvo je sam proces projektovanja. Oduvek sam polazio od funkcije prostora koji se gradi, koja je morala biti dovedena do savršenstva, a potom je na osnovu nje tražena zadovoljavajuća forma. Budući da su moji počeci vezani za industrijske objekte, gde smo do perfekcije dovodili tehnološke tokove i ispitivanje materijala, takav stav se prenosio i na druge, potonje građevine.

Ono čime sam možda najzadovoljniji u mom opusu je kompleks "Agrovojevodine" u Novom Sadu, na Rimskim šančevima. Imao sam sreće da mi je data šansa da ovaj kompleks ja i započnem i dovedem do kraja. Radi se o tri objekta koji su sukcesivno projektovani i građeni, i koji su na izvestan način povezani i međusobno sličnog karaktera, a ponovo i raznoliki i svojevrsni, tako da u celini taj ambijent ima formu trga,

poslovnog epicentra u tom području grada. Važno je da sam na ovim građevinama, kao što uostalom praktikujem i za sve moje objekte, vršio stalm nadzor, pa su moje ideje bile do kraja ispoštovane. Nadgledanje gradnje objekata za arhitektu jeste napor, ali se jedino tako, bilo u obliku zvaničnog ili nezvaničnog nadzora, može obezbediti željeni kvalitet i umetnička vizija.

Архитектура

Идејно пројектовање • Архитектонско пројектовање
Стројарство • Грађевинарство • Интеријерни дизајн

93

INTERVIEW: Васо Кресовић

Интервју са Васом Кресовићем:
Поглед на новосадску архитектуру. Маре Јанакова,
Архитектура, 93 (2005), стр. 4-5

Poslednjih nekoliko godina u novosadskoj sredini vlada graditeljska hiperprodukcija. Kakvim doživljavate to stanje, i kakvim uopšte vidite stanje struke? Koga posebno cenite među svojim kolegama?

Kao u svakoj hiperprodukciji, u Novom Sadu na polju arhitekture prisutna je lepeza u kvalitetu, stilu, umetničkoj vrednosti. Od najzanimljivijih i najsavremenijih objekata gradacija ide sve do potpuno bezlične, stihijske arhitekture, arhitekture bez potpisa. Prisutna je mešavina stilova, boja – ponekad prijatnih a ponekad i gotovo užasnih – još uvek se javljaju "kule i kulice" u elevaciji.

U poslednje vreme u Novom Sadu do najvrednijih lokacija dolaze "novopečeni" investitori, koji dovode i svoje arhitekte. U svemu ovome ne vodi se preterano računa o istorijskim i kulturnim vrednostima najbliže okoline. Isto tako, Novi Sad ima jako malo građevina koje su starije od stotina godina, jer je naselje i početo da se gradi kao prateće uz Petrovaradinsku tvrđavu, u kome se jedan vrlo mali deo objekata ističe kao arhitektonski vredan (u svemu tome i dobrim delom već uništen). Almanaski kraj je po mom mišljenju veliki problem, najviše u smislu šta u njemu ima brojnih objekata zaista vrednih čuvanja, restauracije, zakonske zaštite. Od Petrovaradinskog podgrađa je zaista moguće napraviti najlepší grad na Dunavu, i tu leži velika šansa za Novi Sad - povezivanjem sa njim i jednom čvršćom i arhitektonski osmišljenijom vezom moglo bi se dosta toga uraditi u unapređenju izgleda i arhitektonskih vrednosti grada. U stambenoj arhitekturi posebno cenim racionalnu arhitekturu Dušana Radovanovića i Leonida Nešića. Posebno mesto zauzima pokojni Natko Marinčić. Među mladim kolegama tu su Lazar Kuzmanov i Ilja Mikitišin, koji su uneli nešto novo u oblikovnom smislu, a veoma mi se dopadaju i objekti koje gradi "MG Gradnja".

Arhitektura Vase Kresovića

Kresovićeva karijera se odvijala u nekoliko, po obimu i hronologiji, raznolikih faza koje se međusobno nastavljaju ali i prepliću tekući paralelno tokom poslednje tri decenije njegovog aktivnog arhitektonskog stvaralaštva. Jedna od njih, uslovno možda i prva, može se vezati za upravne poslovne objekte i njihove enterijere na Rimskim šančevima – Elnos (1989), Tehnohemija (1990) i Šipons (1996), kao i objekte smeštene u Univerzitetskom kampusu u Novom Sadu – FTN – Institut za industrijske sisteme (1990) i Institut za petrohemiju, naftu, gas i hemijsko inženjerstvo (1992). Kompleks na Rimskim šančevima sastoji se od tri parterno povezana objekta koji ujedno čine i sliku tadašnje Kresovićevog arhitektonskog rukopisa kada je u pitanju i arhitektura i enterijeri kao i parterno urbanističko uređenje samog kompleksa. Pored njih autor je izradio i još dva neizvedena projekta za istu lokaciju – aneks zgrade Elnos kao i izložbeni paviljon Piramida, raden u projektnom birou Arhitekt (1990–1991). Objekti kompleksa su odmah po izgradnji doživeli pozitivne komentare u stručnim krugovima. Oni se ujedno mogu posmatrati i kao nosioci nove faze u arhitekturi Vojvodine bliske posmodernističkim tendencijama u kojima se zatečeni regionalni pravac nadograđuje i transformiše u novo doba. Objekte na Rimskim šančevima možemo posmatrati i tumačiti u ključu projektanske želje da se udahne život poslovnom prostoru. Precizno definisane i kvalitetno izvedene ove zgrade su ostavile vidni trag u lokalnoj istoriji savremene arhitekture.

Kada je nastupio period u literaturi već označen kao stasavanje regionalne arhitekture (1970–1980), koji se faktički naslanja na period značajnog uticaja zapadne arhitekture kao umereni modernizam i funkcionalizam

(1955–1970), doba posle 1980. godine predstavlja vreme preispitivanja funkcionalističkog nasleđa kroz praćenje savremenih evropskih i jugoslovenskih tendencija arhitekturi. Od tada paralelno teku dve linije razvoja u lokalnoj arhitekturi, prvo visoki modernizam a potom, pomalo stidljivo, i posmodernizam. Možda se sami arhitekti i neće sasvim složiti sa ovim stavovima koji se mogu direktno vezati za želju za istorijsko-umetničkim tumačenjima, jer su uglavnom objekte namenski zamišljali i projektovali, kako i dolikuje graditeljima, praktičnim i pragmatičnim, moraju biti svesni da je njihov autorski rad javan i da podleže, kada uspešno traje u svojoj materijalizaciji, i određenim istorijsko-umetničkim spekulacijama.

Joše jedna od linija Kresovićevog rada koju možemo skoro kontinuirano pratiti kroz čitavu karijeru je i upotreba stakla kao osnovnog građevinskog materijala, od Instituta u novosadskom studentskom kampusu do poslovnih objekata nastalih tokom prve decenije novog milenijuma u kojima njegovo interesovanje za staklo kao osobit vid materijala kulminira u projektima za objekte Tehnobiroa (2000) i poslovni centar Metalno (2004). Oba ova objekta sasvim su ukomponovana u svoje urbanističko okruženje Bulevara oslobođenja, koje su uspešno iskoristili svoje ugaone pozicije što su ih pretvorile u prave i reprezentativne primere gradskih repera na najatraktivnijem i najživljem novosadskom bulevaru – kod Železničke stanice i na Futoškoj raskrsnici. Ovoga puta nešto modernije termo-reflektujuće staklo postaje nosilac prozirne arhitekture čitavog objekta. Odsjaj stvarnosti koji svakodnevno vidimo na staklenim zgradama podseća nas na plemenite napore arhitekata da kreiraju novi životni prostor.

Zgrada Institute za petrohemiju je sasvim funkcionalan objekat sa značajnom iskorišćenošću prostora, u velikoj meri laboratorijske namene, pripada svom okruženju u zaleđu kompleksa fakultetskih zgrada Novosadskog univerziteta. Njena funkcija je zahtevala i prozirnou staklenu opnu plasiranu umereno bez estravagancije.

Kompleks na Rimskim šančevima pored arhitekture i urbanističkog rešenja objedinjuje i Kresovićev autorski dizajn enterijera. Koristeći lanternu kao skoro mitski moment u klasičnoj arhitekturi, Kresović je odmah obezbedio adekvatno osvetljen prostor u vertikali centra građevine. Ovaj svojevrsni total dizajn sastoji se od brojnih elemenata, od stepenišnih ograda, do panoramskog lifta i namenski projektovane i prostorno pozicionirane žardinjere. Malo je bilo objekata kod nas iz tog perioda na kojima je toliko primetan rad (i razmišljanje) pri projektovanju, uređenju i opremanju enterijera. Na tradicijama tzv. Sinteze, saradnja arhitekata sa slikarima i vajarima, koja se polako gasila i odumirala, Kresović se u saradnji sa investitorom, odlučuje za vitraže iz poznate somborske radionice porodice Stanišić u zgradi Šiponsa, a u objektu Tehnohemija za motive Sremskih Karlovaca.

Pravni fakultet je poseban slučaj u Kresovićevoj projektnoj karijeri. Kako je okvirno jedna trećina objekta bila već projektovana, Kresović je doveo projekat zgrade do kraja, zajedno sa uređenjem enterijera sa oko osam hiljada kvadratnih metara i kvalitetnim ugrađenim materijalima – opeka, natur beton, kamen i drvo.

Činjenica da je stambena arhitektura u proteklom periodu više od pola veka a posebno poslednjih par decenija, bio dominantni segment savremene arhitektonske produkcije opšte je poznata, mada se ponekad zaboravlja. Faktički, stambena arhitektura čini ogromnu većinu svih objekata koji se projektuju i grade, i to ne samo u našoj sredini. Promene na ključnom polju domaće stambene izgradnje – promena investitora i njegove uloge u procesu porudžbine i izgradnje, donela je ogromne novosti u arhitektonski život i praksu. Od onog nekadašnjeg tzv. bezimеног investitora (države) gde je veći deo procesa bio bez fakičke kontrole utopljen u opšti nerentabilni i neodrživi socijalistički sistem, do novog poručioца oličenog u privatnom investitoru / klijentu kod koga su pravila igre sada strogo regulisana i poštovana. Prirodna je takođe želja za manjim ulaganjima a većim profitom što je uslovalo

zahtevima za radikalnija rešenja samih stambenih jedinica, diktirano surovim tranzicionim tržištem kao i novokomponovanim urbanističkim uslovima i planovima i pristupima zemljištu, donelo je značajne promene na polju stanogradnje. Sve je to svakako opterećivalo i uslovljavalo arhitekta koji su se morali dodatno boriti za svoje pozicije.

Sledeća faza u Kresovićevoj arhitekturi, započeta sredinom devedesetih a traje do danas, vezana je za projektovanje stambenih i stambeno-poslovnih objekata. Poslednjih godina rad Ateljea Kresović osvežen je arhitektima mlađe generacije: Tijana Kresović i Ivan Stanojević. Novosti u inače opštu sumornu sliku novosadske stanogradnje nastale proteklih decenija, arh. Kresović donosi posebno u stilizaciji ugaonih objekata u kojima se insistira na pojačanoj geometriji ali i likovnosti fasadnih masa. Još jedna od novosti ovog arhitekta i njegovog biroa je upotreba boje na objektima. Aktivnosti Kresovićevog biroa posle dvehiljadite godine do danas su veoma obimne i sastoje se od osamdesetak stambeno-poslovnih objekata različite kvadrature i gabarita. Poseban segment Kresovićevog arhitektonskog stvaralaštva čini korpus individualnih stambenih objekata, blizu trideset, u kojima autor prateći tradiciju porodične gradnje sa ovih prostora, u saradnji sa porodicama klijentima, stvara udobne, održive i adekvatne kuće izvedene uz zanatsku preciznost gradnje i opremanja smeštene u kontrolisanom i uređenom okruženju.

Kada bi na jedno mesto smestili sve objekte različitih namena i volumena što ih je arh. Kresović projektovao u svojoj bogatoj arhitektonskoj karijeri nastao bi jedan čitav manji grad sa institucijama, školama i obdaništima, kućama i vikendicama, poslovnim i stambenim zgradama, industrijskim objektima i farmama.

Vladimir Mitrović

Reč autora ili umesto referenc listâ

Kada bi se svi projektovani i izgrađeni objekti našli na jednom mestu, bio bi to gradić za 15 do 20 hiljada stanovnika, smeštenih u oko 5.000 stanova i preko 30 individualnih stambenih kuća.

Svi radno sposobni stanovnici mogli bi da rade u nekoj od 12 administrativno – poslovnih zgrada, 14 uslužno servisnih objekata, na farmi svinja sa klanicom, u centralnim skladištima, u 7 obrazovno – školskih objekata ili u preko 300 lokala različitih veličina i delatnosti.

U pojedinim gradskim celinama, na mikro-urbanističkom nivou smišljeno uređenih i opremljenih trgova, odvijao bi se svakodnevni gradski život.

Deca imaju pažljivo osmišljene objekte i prostore za školovanje, studiranje i dalje stručno usavršavanje, sa svim pratećim objektima smeštaja i ishrane.

Na okolnim brežuljcima ovog grada smešteno je više kuća za odmor.

Svima je omogućena primarna zdravstvena zaštita, a starim licima Dom za penzionere. Ako bi u projekte uvrstio i fakultetski diplomski rad, grad bi imao i kompletan Dom kulture sa svim pratećim sadržajem.

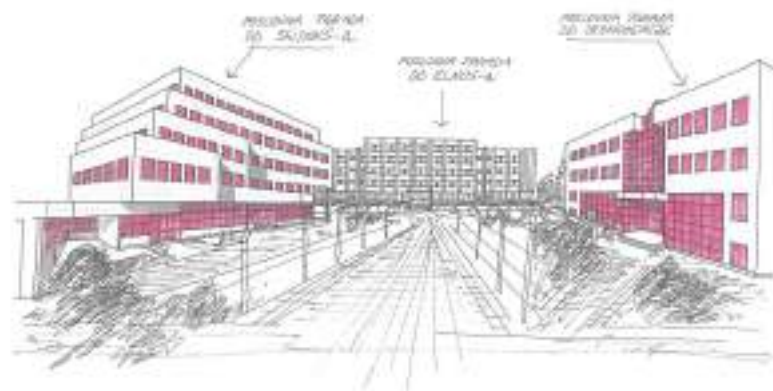
Veći deo svih ovih objekata izgrađen je, za vreme trideset osam godina karijere, pod projektantskim, neki pod direktnim stručnim nadzorom, te čak i izvedeni po sistemu „inženjering – ključ u ruke“.

No, za jedan od svojih najvećih uspeha smatram da sam paralelno sa osnovnim radom učestvovao u „formiranju“ više mladih kolega, od kojih sam posebno ponosan na ćerku Tijanu i Stanojevu Ivana, kao i saradnika Mioča Ivana, kojima sa puno poverenja ostavljam biro.

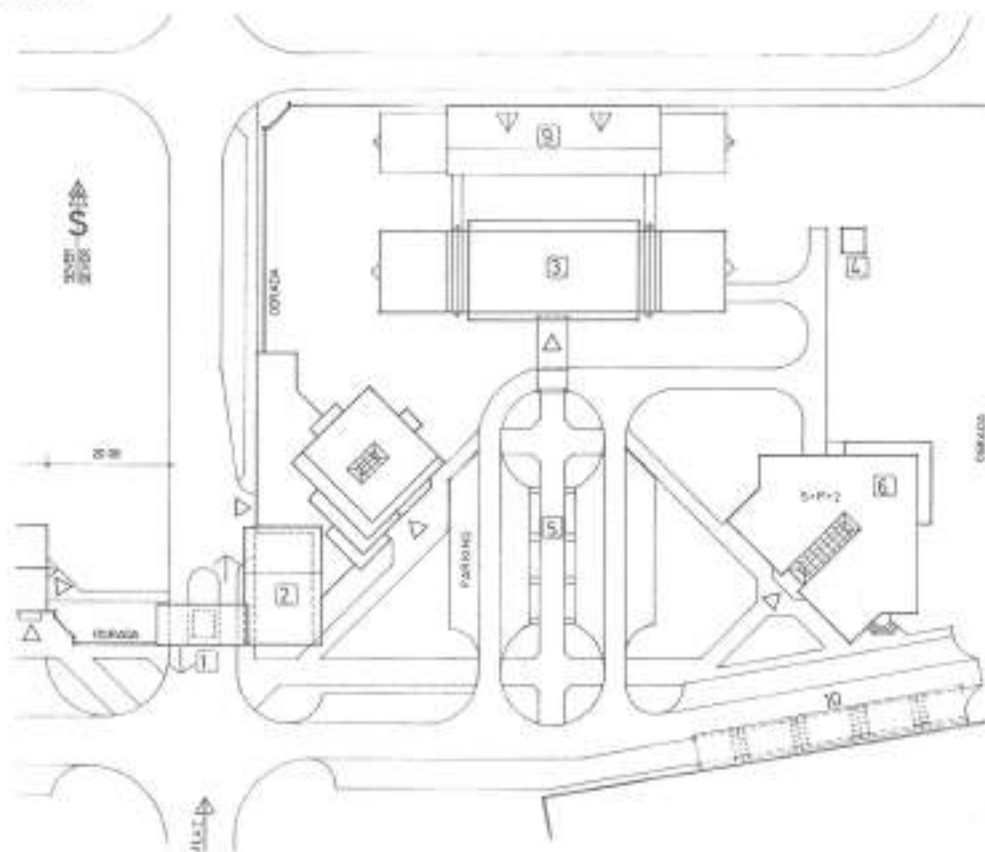
Vaso Kresović

Kolektiv Ateljea Kresović, 2009, Ulica Danila Kiša br. 9, Novi Sad

POSLOVNI KOMPLEKS
 Rimski šančevi
mikro-urbanizam

1992. (1996) Poslovno upravna zgrada *SHIPONS*, Sentandrejski put, Rimski šančevi, Novi Sad

1990. (1990) Poslovno upravna zgrada *TEHNOHEMIJA*, Sentandrejski put, Rimski šančevi, Novi Sad

Funkcija
Oblik
Detalj

Kao pristup projektovanju Vase Kresovića.

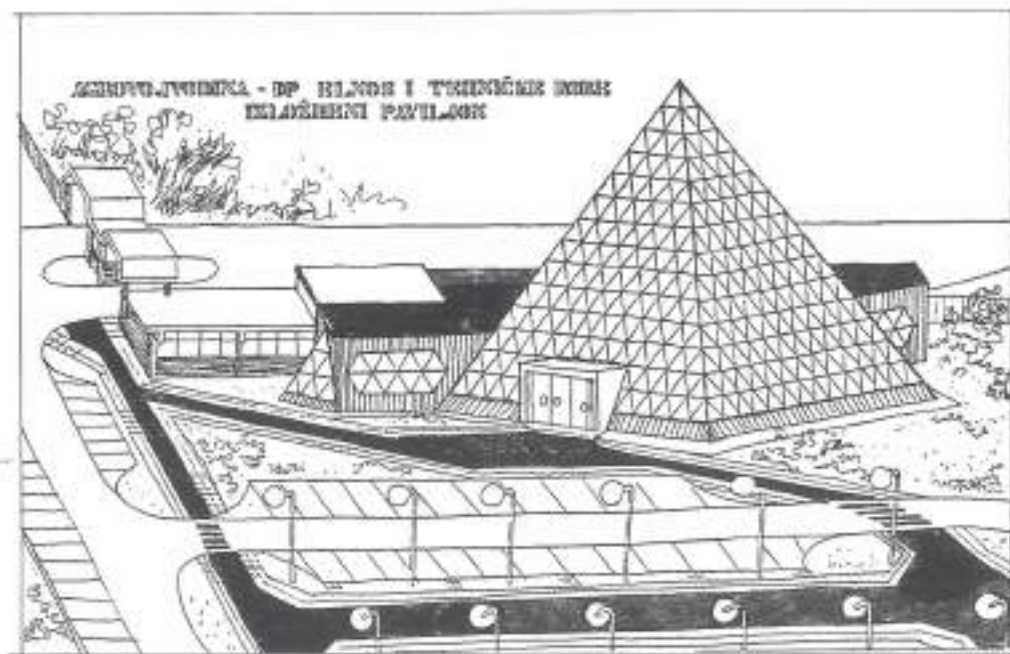
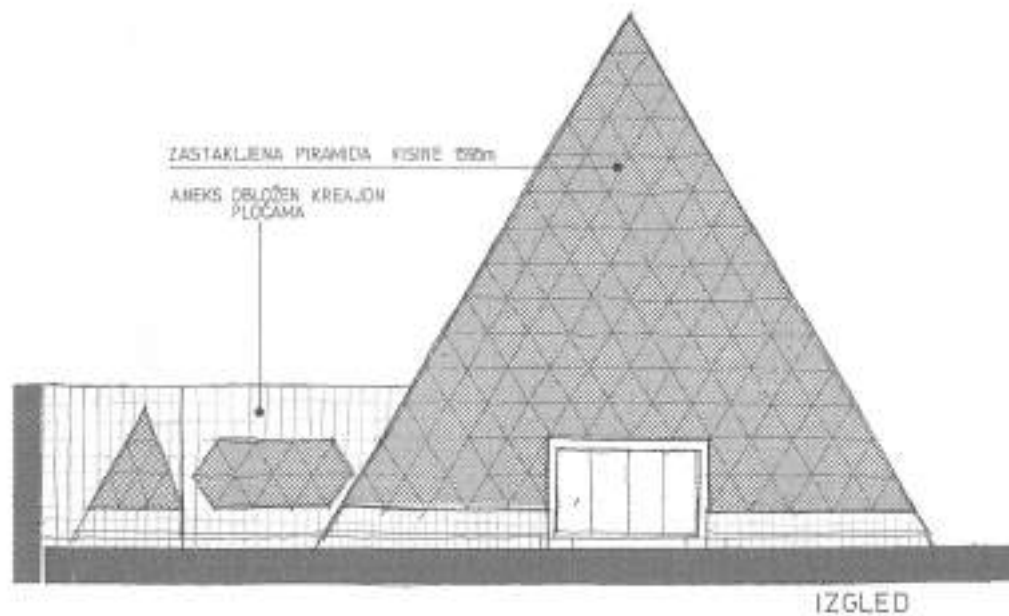
1990. ENTERIJER, Poslovno upravna zgrada
TEHNOHEMIJA, Sentandrejski put, Novi Sad

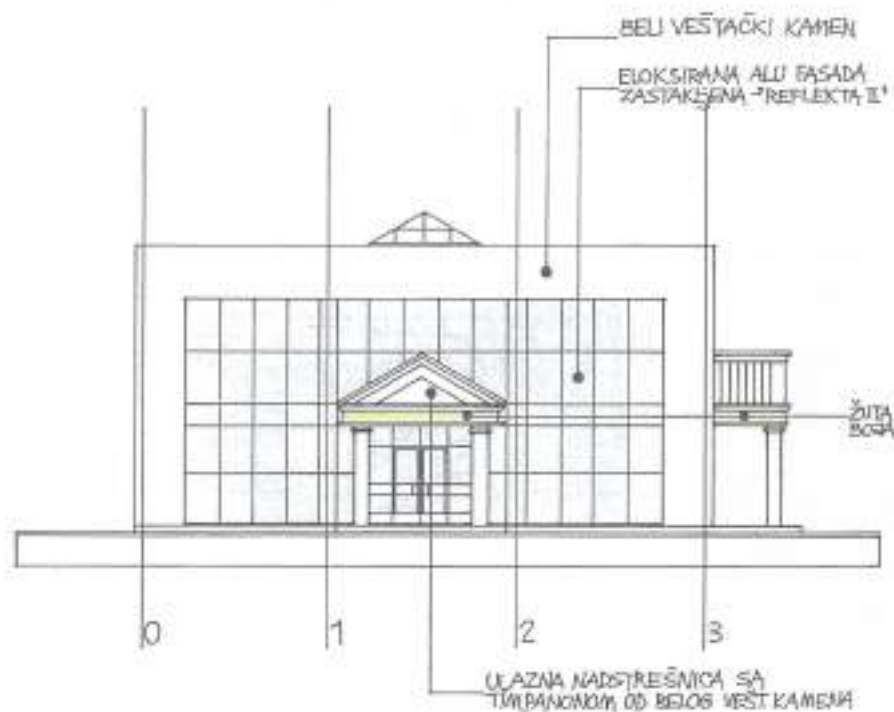
1996. ENTERIJER.
Poslovno upravna zgrada *SHIPONS*, Sentandrejski put, Novi Sad

1992. (1996) Poslovno upravna zgrada *SHIPONS*, Sentandrejski put, Rimski šančevi, Novi Sad

1990. (nedovršen) Izložbeni paviljon PIRAMIDA za *ELNOS* i *SHIPONS*.
 Sentandrejski put, Rimski Šančevi, Novi Sad

1996. (nerealizovana verzija) Izložbeno prodajni salon 'RENAULT'.
Rumenački put bb, (Cvijić)

1979. (1987) Industrijski kompleks fabrike kugličnih ležajeva i kardana *FKL TEMERIN*, Temerin

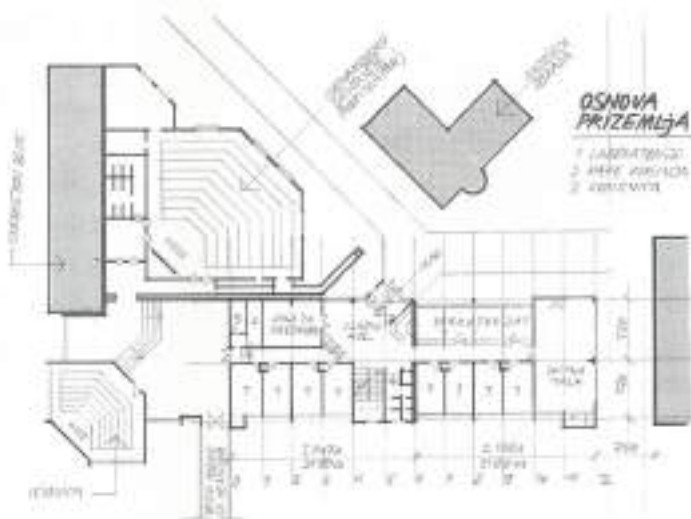
UNIVERZITETSKI KAMPUS Novi Sad

Vaso Kresović je realizovao svoj projekat za zgradu *Pravnog fakulteta* na lokaciji ranije započetog objekta. U potpuno novoj organizaciji prostora zgrada se danas sastoji od četiri lamele, od kojih su dve izvedene na prethodno izgrađenom AB skeletu na bazi projekta Aleksandra Stjepanovića i saradnika.

1988. (1992) **Pravni fakultet, Univerziteti kampus.**
Trg Dositeja Obradovića br. 1

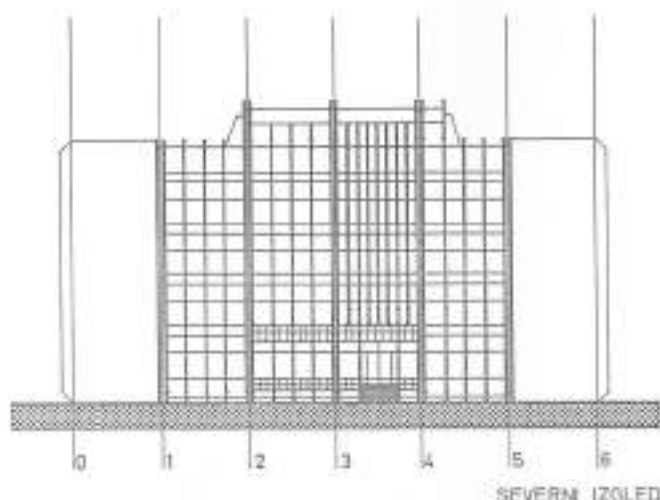

Inicijalno su izrađena dva projekta za dve različite lokacije, od kojih je jedan i realizovan.

1991. (1992) Institut za petrohemiju, naftu, gas i hemijsko inženjerstvo, Univerzitetski Kampus. Bulevar Cara Lazara br. 1a

1987. (1990) Institut za industrijske sisteme FTN,
Univerziteti kampus,
Trg Dositeja Obradovića br. 6

.... Naravno, nije reč ni o kakvom direktnom uzoru, ali realizacijom objekta u Mite Ružića ulici, ostvarena je jedna uspela arhitektonska asocijacija na okolne neostilske objekte, kroz nedvosmisleno prisutnu, u savremenom trenutku, većtog „pakovanja“ najrazličitijih sadržaja, u često neobrazložive „oblatne“ stakla, upravo obrazloživu i logičnu varijantu rešenja ambijentalizovanja arhitektonske forme.

Čitav ulični deo objekta podvučen pod plitku strehu, po čitavoj dužini prizemlja fasade od suseda do suseda, komunikativan je sa dobro situiranim, osvetljenim i adaptiranim poslovnim prostorima unutar pravougaone osnove zgrade...

...Poslovnim objektom u Ulici Mite Ružića Kresović je potvrdio da ume da se, „u vreme rasplamsalih vežbanja formalističke arhitekture“ (ponovo Ranko Radović) suzdrži i iskaže smirenijim graditeljskim tonom, na tragu unutarnjih vrednosti i lokacije i ambijenta u kojem se gradi...”

Slobodan Jovanović
Arhitektura br. 130, Beograd 2008.

2006. (2007) Poslovni objekat. Ulica Mite Ružića br. 1, Su+P+3+Pk, (Pekić)

2000. (2000) Auto-salon 'RENAULT'.
Rumenački put bb, (Cvijić)

2005. (2005) Auto-salon 'NISSAN'.
Rumenački put br. 53, (Cvijić)

BULEVAR OSLOBOĐENJA poslovni objekti, Novi Sad

2003. (2004) Poslovni centar 'Metalno'.
Ugao Bulevara oslobođenja i Futoške ulice

1996. (2000) Poslovni centar 'Tehnobiro' i 'Dunav osiguranje'.
Ugao Bulevara oslobođenja i Bulevara Jaše Tomića

1991. (1993) Stambeno-poslovni objekat, Železnička ulica br. 54, Po+P+4+M, (Zlatibor)

“... Nakon zapaženih upravno-poslovnih zgrada za tri velike novosadske firme (ELNOS, ŠIPONS I TEHNOHEMIJA) izvedenih devedesetih godina 20. veka u industrijskoj zoni Novog Sada kod Rimskih šančeva i intenziviranja svoje projektantske i izvođačke prakse ATELJE KRESOVIĆ se iskazivao nadalje kao dinamični kreator stambeno poslovnih zgrada u građevinskim blokovima na raznim, manje više, perifernim lokacijama, ali i na saobraćajnoj žili kucavici Novog Sada, na Bulevaru oslobođenja, preko dve palate, većim delom obrađene u staklenoj opni.

Moderno tretiranim volumenima, nazubljenosti masa, geometrijom i elevacijama, upotrebljenim materijalima i oblikovanjem arhitekta Kresović sa saradnicima Ateljea, pokušavao je i uspevao da „dobrovičevskim pokretanjem prostora“ ostvari sa okolinom spojeve „gostoljubivih pogleda i funkcionalnih procesa“ kako je to, još 1997. godine, konstatovao Ranko Radović komentarišući Kresovićevu arhitekturu. ...”

Slobodan Jovanović
Arhitektura br. 130, Beograd 2008.

MIČURINOVA ULICA Novi Sad

STAMBENO-POSLOVNI OBJEKTI

2001. (2001) Mičurinova ulica br. 36,
P+4+M, (SI-partner)

2001. (2002) Mičurinova ulica br. 38,
P+4+M, (SI-partner)

2002. (2003) Mičurinova ulica br. 40,
P+4+M, (Dinamika)

1994. (1996) Mičurinova ulica br. 48-50,
P+4+M, (Gradal-GV)

1995. (1996) Mičurinova ulica br. 56,
P+4+M, (Gradal-GV)

1999. (2000) Mičurinova ulica br. 46,
P+4+M, (Gradal-GV)

Za ugaoni objekat na adresi Mičurinova ulica br.46 Društvo arhitekata Novog Sada dodelilo je Vasi Kresoviću 2001. godine nagradu za najuspešniji realizovan objekat te godine.

UGAONI
STAMBENO-POSLOVNI
OBJEKTI
NOVA DETELINARA
Novi Sad

Na prostoru Nove detelinare, po projektima Vase Kresovića, izgrađena su ukupno 25 objekata, od kojih je 15 na ugaonim lokacijama.

2007. (2009) Su+P+4+Pk, (Termometal)
Ugao Ulice Janka Veselinovića i Rumenačke ulice

Objekat 01

2004. (2005) Su+P+4+Pk, (B&S građevinar)
Ugao Bulevara Jaše Tomića i Rumenačke ulice

Objekat 02

Objekat 03

2013. (u izvođenju) P+G+4+Pk, (Galens)
Ugao Ulice Veselina Masleše i Cankareve ulice

2004. (2005) Su+P+G+4+Pk, (SI-partner)
Ugao Hadži Ruvimove ulice i Ulice Veselina Masleše

Objekat 04

Kompletan izgled fronta bloka, orijentisanog ka Bulevaru Evrope, definisanog sa dva ugaona objekta.

2008. (2009) Su+P+4+Pk, (Metalno)
Ugao ulica Dr Svetislava Kasapinovića i Koste Racina

Objekat 05

2004. (2005) P+4+Pk, (Dinamika)
Ugao ulica Dr Svetislava Kasapinovića i Janka Veselinovića

Objekat 06

2007. (2008) Su+P+4+Pk, (Metalno)
Ugao ulica Janka Čmelika i Koste Racina

Objekat 07

2004. (2005) Su+P+4+Pk, (SI-partner)
Ugao ulica Janka Čmelika i Koste Racina

Objekat 09

2008. (2009) Su+P+4+Pk, (DAK)
Ugao ulica Janka Čmelika i Koste Racina

Objekat 08

2008. (2009) Su+P+4+Pk, (Metalno)
Ugao Ulice Janka Čmelika i Cankareve ulice

Objekat 10

2010. (2011) Su+P+4+Pk, (Dinamika)
Ugao ulica Janka Čmelika i Janka Veselinovića

Objekat 11

2007. (2008) Su+P+4+Pk, (Dinamika)
Ugao ulica Janka Čmelika i Janka Veselinovića

Objekat 12

2005. (2008) Su+P+4+Pk, (SI-partner)
Ugao ulica Janka Čmelika i Janka Veselinovića

Objekat 13

2008. (2010) Su+P+4+Pk, (Dinamika)
Ugao ulica Janka Čmelika i Janka Veselinovića

Objekat 14

2011. (2013) Su+P+4+Pk, (Galens)
Ugao Ulice Dr Svetislava Kasapinovića i Cankareve ulice

3D prikazi objekta

2010. (2011) Stambeno-poslovni objekat, Ulica Jovana Subotića br. 19.
Su+P+4+Pk, (Verting Mijanović)

2008. (2010) Stambeno-poslovni objekat, Ugao Ulice Cara Dušana i Ulice Tone Hadžića,
Su+P+4+Pk, (Vins 021)

2008. (2009) Stambeno-poslovni objekat, Ulica Kraljevića Marka br. 12-14, Su+P+4+Pk, (CESLA-IB invest)

OBLIČASTI UGAONI ELEMENTI na objektima u Novom Sadu

2004. (2005) Su+P+G+4+Pk, (SI-partner)
Ugao Hadži Ruvimove ulice i Ulice Veselina Masleše

2004. (2004) Su+P+4+Pk, (SI-partner)
Ugao Puškinove ulice i Ulice Miše Dimitrijevića

2008. (2010) Su+P+4+Pk, (Galens)
Ulica Đorđa Servickog br. 12-14

2004. (2004) Su+P+4+Pk, (SI-partner)
Ugao Puškinove ulice i Ulice Miše Dimitrijevića

2005. (2008) Su+P+4+Pk, (SI-partner)
Ugao ulica Janka Čmelika i Janka Veselinovića

2010. (2011) Su+P+3+Pk, (Galens)
Somborska ulica br. 30

2010. (2011) Su+P+5+Pk, (Termometal)
Ulica Stjepana Mitrova Ljubiše br. 10-12

2003. (2004) Su+P+7, (Metalno)
Ugao Bulevara oslobođenja i Futoške ulice

1999. (2000) P+4+M, (Gradal-GV)
Mičurinova ulica br. 46

2004. (2004) Ulica Miše Dimitrijevića
br. 30, Su+P+4+Pk, (Metalino)

2008. (2009) Ulica Janka Čmelika
br. 52-54, Su+P+4+Pk, (Termometal)

2004. (2004) Ulica Miše Dimitrijevića
br. 30, Su+P+4+Pk, (SI-partner)

2012. (2013) Ulica Miše Dimitrijevića br. 34, P+2+Pk, (Galens)

2005. (2006) Gajeva ulica br. 3-5, Su+P+2+Pk, (SI-partner)

2002. (2003) Cankareva ulica br. 22-24, P+4+Pk, (Dinamika)

2005. (2007) Ulica Danila Kiša br. 7, Su+P+4+Pk, (SI-partner)

1993. (1999) Ulica Danila Kiša br. 9, Po+P+3+M, (Saturn stan) - projekat započeo arh. Mile Zec

2002. (2003) Ulica Danila Kiša br. 8, Po+P+4+Pk, (B&S građevinar)

JEDNOPORODIČNI STAMBENI objekti u Novom Sadu

1994. (1996) Porodična kuća Dragosavljević,
Šarplaninska ulica br.38, Novi Sad

1992. (1992) Porodična kuća Šešlija,
Dubrovačka ulica bb, Novi Sad

1998. (1999) Porodična kuća Kresović,
Puckaroš

1995. (1996) Porodična kuća Radić,
Tatarsko brdo bb

2010. (2011) Stambeni objekat. Ulica Arse Teodorovića br. 10, P+2+Pk, (Dinamika)

2010. (2011) Stambeno-poslovni objekat, Ulica Stjepana Mitrova Ljubiše br. 10-12, Su+P+5+Pk, (Termometal)

TREKUTNO U IZGRADNJI
stambeno-poslovni objekti, Novi Sad

2010. (projekat) Stambeno-poslovni objekat. Tolstojeva ulica br. 10, P+2+Pk, (Metalno)

2012. (u izvođenju) Komplex objekata, Somborska ulica bb, Su+P+3+Pk, (Galens)

2013. (u izvođenju) Stambeno-poslovni objekat, Ulica Danila Kiša br. 16-18, Su+P+4+Pk, (Galens)

2013. (u izvođenju) Stambeno-poslovni objekat, Rumenačka ulica br. 142
P+G+4+Pk, (Galens)

2012. (u izvođenju) Stambeni objekat, Ulica Bele njive br. 20
Su+P+4+Pk, (Galens)

Vaso Kresović

Tabakovićeve nagrada za arhitekturu 2013.

Društvo arhitekata Novog Sada

Miletićeva 20, Novi Sad, Srbija

T: + 381 021-423-485

E: dans@dans.org.rs

W: www.dans.org.rs

Za izdavača: Srđan Crkvenjakov

Autori tekstova: Ranko Radović, Mare Janakova, Vladimir Mitrović, Vaso Kresović, Slobodan Jovanović

Dizajn izložbe i kataloga: Ivan Stanojević i Tijana Komazec

Fotografije: Atelje Kresović, Michal Grnja

Štampa: Štamparija STOJKOV, Novi Sad

Tiraž: 300

Novi Sad, 2013.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matine srpske, Novi Sad

72.071.1:929 Kresović V.(083.824)

06.06TABA KOVIĆ:72"2013"

КРЕСОВИЋ, ВАСО

Vaso Kresović : Tabakovićeve nagrada za arhitekturu 2013.

/ [autori tekstova Ranko Radović...[и др.] - Novi Sad :

Društvo arhitekata Novog Sada, 2013 (Novi Sad : Stojkov). -

60 str. : ilustr. u bojama ; 21 cm

Tiraž: 300.

ISBN 978-86-908283-8-8

a) Tabakovićeve nagrada za arhitekturu - Dobitnici - 2013

b) Kresović, Vaso (1950-) - Izložbeni katalogi

COBISS.SR-ID 281383431

Prof. Slobodan Nedeljković, *Portret Đorđa Tabakovića*, 1978.

Organizator Tabakovićeve nagrade
za arhitekturu 2013.

Društvo arhitekata Novog Sada

Izložba povodom dodele
Tabakovićeve nagrade za arhitekturu omogućili:

**Pokrajinski sekretarijat za
kulturu i javno informisanje**

Inženjerska komora Srbije